

Strejken i Norberg.

Det är en sorglig historia, denna strejk har.

Den började med ett systematiskt igångsatt bedrägeri, då arbetarne i Kallmora silfvergrufva genom vårdslöshet och lättja sökte — och äfven lyckades — sänka sin aflöning till det minsta möjliga för att sedan kunna pocka på högre aflöning.

Deras husbonde påpekade detta, och arbetarne fingo också sedan inför sina kamrater stå med skammen och erkänna sitt bedrägliga förfarande.

Vi yttrade då, att en på sådant sätt börjad strejk aldrig skulle kunna vinna vare sig andra *ärlige* arbetares eller den stora allmänhetens sympatier.

Det såg ut som om vi skulle få rätt.

Socialisterna ville ej veta af allmän strejk, och arbetarne vid de andra grufvorna kunde ej heller gerna »förklara sig solidariska» med sådana människor, som velat slå blå dunster i ögonen på dem likasåväl som på andra.

Men agitationen, ledd med de föraktligaste medel af mister Kvarnström, som lagt bort att arbeta och som tar betalt för att uppvigla, gjorde sitt verk, och från en dålig början torde det nu komma till ett föga hederligt slut.

En halfgalen herre, som heter Hinke Bergegren, och som brinner af begär att till hvad pris som helst göra sig märkvärdig, har äfven uppträdt i Norberg, och betecknande är, att en person af hr Hinkes kvalitet rent af kan uppträda såsom ledare.

Detta visar, hur pass mogna grufvarbetarne äro: och det är åt folk, som följer Hinke Bergegren, som man vill gifva allmän rösträtt!

I tisdags togo sig arbetarne vid samtliga grufvor en dag ledig för att tvinga arbetarne vid Silfvergrufvan att upphöra med arbetet.

Detta ädla syftemål lyckades ock, sedan arbetarne vid nämnda grufva varit utsatta för både spar- och ökvändsord.

Vi hemställa till vederbörande myndighet, om det ej är meningen att skydda arbetets frihet — med vapenmakt, om så kräves.

Till och med så avancerade venstertidningar som Dagens Nyheter m. fl. hafva och förundrat sig öfver myndigheternas slapphet härintinnan, och är det oss ett synnerligt nöje att kunna konstatera detta återuppvaknande ur den långt drifna kurtis, som i dessa tidningar drivits likt och olik t då det gällt »arbetare».

Emellertid är allt ännu lugnt däruppe; någon allmän strejk är icke börjad, och vi vilja blott omtala ännu något litet från nykedom i Norberg, nämligen en slags instruktion, som i tisdags på ett möte gafs åt en deputation, bestående af hrr Kvarnström, Nordström och Jansson, hvilka skulle till konungen framföra arbetarnes klagomål.

Dessa skulle fråga honom »om militären ej endast är afsedd för fruktbruk att skydda landet mot fiender och ej att beskydda kapitalisternas kassakistor och för att trakassera arbetarne.»

Ja, så lyder instruktionen i all sin naiva oförskämthet!

Samhället skulle ej hafva rätt att skydda sig själf, medan hrr strjåkare skulle få fritt spel att drifva sitt ofog och begä våldsamheter mot medborgare, som ej begått något ondt, utan hvilkas fel består i att de vilja på hederligt sätt tjäna sitt bröd.

Denna strejk har dömt sig själf; det finnes ej en hederlig man, som icke erkänner det.

Må blott myndigheterna göra sin skyldighet; Hinke Bergegren, Kvarnström och andra hafva ju våldsamt hindrat arbetet vid silfvergrufvan, och i Sveriges rikes lag står det stadgad högt straff för sådant dåd.

Hvarför häktas de ej?

Eller skall samma efterlåtenhetssystem, som nu idkas i Stockholm, äfven följas i Vestmanland?

Framtiden skall nog snart visa det!

I går afton telefonerades från Norberg till Köpings-Posten:

Ingenting särskildt nytt. Grufvarne skola troligen ha sammanträd i morgon, därvid ryktesvis försports, att de skola bestämma om grufvdriftens nedläggande från 1 sept. d. å. tills vidare.

Silfvergrufvans senaste arbetare strejka fortfarande, emedan de därtill trungits af öfriga arbetare.

Riket och länet.

Ryskt spanmålsexportförbud. Enligt från k. mts beskickning i St Petersburg ingången underrättelse har kejsarl. ryska regeringen genom ukas den 9 augusti/28 juli från och med den 27/15 denna månad förbjudt all export af råg, rågmjöl och kli.

Man kan sålunda tyvärr motse en stegring i priset på detta viktiga näringsmedel, såframt ej vår goda skörd kan bidra till att hålla priset inom vederbörliga gränser.

I Tyskland har denna Rysslands åtgärd väckt liflig rörelse. En del, af pressen förordar äfven ett tyskt exportförbud.

Norddeutsche Allgemeine Zeitung däremot förklarar situationen icke vara så betänklig, enär de hveteproducerande länderna kunna ersätta den uteblifna ryska exporten.

De frisinade tidningarna fordra energiskt, att spannmålstullarne genast måtte upphävas.

Samma fordran kommer nog att framställas här, och vi ha intet där emot, ty detta skulle gifva våra frihandlare goda lärdomar om »tullarnes verkningar» och man skulle då ock få slippa att höra att det är de förhatliga tullarna, som »rent af månad för månad höja spannmålsprisen».

Liksom tullen höjts »månad för månad».

— Priserna på råg per sept.-okt. leverans, som fyra månader sedan i Berlinbörsen noterades 176 $\frac{1}{2}$ mark, noterades den 11 dennes 218 $\frac{1}{2}$ mark, och hela stegringen på denna lätt-rörliga börsinskränkte sig i onsdags till 5 $\frac{1}{4}$ mark, en höjning, visserligen stor nog, men likväl ej i förhållande till den nu inträffade händelsen.

Stadsfullmäktiges ordinarie sammanträde nästa tisdag kommer icke att äga rum, emedan inga ärenden påkalla sammankomst den dagen.

Frost har visat sig här och hvar i Mälardalen, men tyckes ej hafva gjort någon större skada.

Fosterfördrifning och därefter försäkrad dödsfall. En adertonårig tjänsteflicka vid namn Selma Karolina Andersson, i tjänst hos hemmansägaren Per Ersson i Kröcklinge, Bro socken, insjuknade i torsdags förra veckan och var mycket klen.

I måndags framfödde hon å afträd det ett ofullgånget foster. För tillkallad läkare erkände hon då att hon intagit safran, som hon köpt för 50 öre. Hon afled i onsdags morgne.

Medicolegal besiktning är begärd, skrives till Köpingsposten.

Till Köpingsposten skrives: Pigan Matilda Andersson vid Nibblegård i Tillberga socken, afled natten till i onsdags under omständigheter som gifva vid handen att hon intagit gift för fosterfördrifning. Medicolegal besiktning och liköppning å hennes döda kropp är af k. bef. förordnad.

Andersson hade på sin tid stått i intimt förhållande till den vid samma gård för icke länge sedan för försök till tvegitte häktade och dömda arbetaren Sven Nilsson.

Lustresa anordnas till Kungsör om söndag med Maria i fall det blir vackert väder.

Konsert gifves i Kung Karls kyrka om söndag af konkordia-kvartetten från Stockholm.

De nya telefonledningarnas uppsättning fortgår alltjämt och allt flere abonnenter förses med nya apparater. Äfven ledningen till Kolbäck är nu klar.

Dråp. Då järnvägsarbetaren Johan Fagerström från Folkärna den 25 sisl. juli var sysselsatt med deskräfning vid den under anläggning varande Stjernsunds—Byvalla-järnvägen blef han af en rusig arbetskamrat, utan att förut varit i ordväxling med denne, så svårt slagen i hufvudet med en jordhacka, att han måste införas till Falu lasarett skrives till St. T. Läkaren förklarade hjärnan vara skadad och föga hopp funnes att lifvet kunde räddas.

Efter att så godt som hela tiden hafva varit sanslös, afled Fagerström i söndags, efterlämnande hustru och två barn.

Förföaren af dædet, som efter detsamma visade sig mycket ångerfull, är dock sedan den 26 juli spårlost försvunnen.

Gatukomitén beslöt vid sammanträde i onsdags att hos stadsfullmäktige hemställa, att till en början östra långgatan från stora torget till mellangränden och stora gatan från stora bron till den blifvande vesterlånggatan, såvida öfverenskommelse med tomtägarna kan träffas, utläggas till den i stadsplanen fastställda bredden samt i sammanhang med dräneringen afschaktas på sätt målaren N. V. Johanson i sin motion föreslagit.

Komitén har också ansett sig böra föreslå stadsfullmäktige att till stadens inlösa lägenheten Rosenbäck för 500 kronor samt tomterna n:ris 77, 95, 96, 97, 98 och 99 till ett pris beräknadt efter 15 öre per kv.-fot, mot det att tomtägarna finge behålla sina lottlotter och kälgårdar.

Till bestridande af kostnaden för dessa arbeten anser komitén, att staden bör upplåna 60,000 kr., hvilket belopp skulle uttaxeras under 5 år, med 12,000 kronor om året.

Hr Wadsteins motion om utläggning af samtliga gator i den afbrändastadsdelen har komitén icke ansett skil att f. n. förorda, emedan kostnaden blefve allt för betungande för staden.

Komitén sammanträder änyo i nästa vecka för att afsluta sina arbeten. Vid detta sammanträde kommer hotellfrågan under behandling.

Häradshöfdingen K. Björkenstam har hos k. bef. uti ingifven skrift afsagt sig uppdraget att vara riksdagsman i första kammaren.

Godsägaren Johan Malmén, Katarinedal, Bålsta, har hos k. bef. uti ingifven skrift i dag afsagt sig uppdraget att vara riksdagsman i första kammaren för Vestmanlands län, skrives till Köpings-Posten i går afton.

Sprutmönstring förrättades härstädes i går afton med vär brandkår och befans därvid såväl sprutor som annan materiel i vederbörlig ordning.

Från Färna skrives till Köpingsposten:

»Grefve von Hermannson lämnade som vi veta, nyligen Färna. På morgonen samma dag som afresan skedd voro hundratals arbetare samlade utefter vägen vid bruket för att taga afsked af sin forne husbonde, bjudande honom och hans familj — utan hurraor — sitt farväl.

Detta tysta farväl från arbetarnes sida bar en prägel af sorgmodighet, som väl var på sin plats nu, då grefve v. Hermannson af omständigheterna tvingades att lämna sitt gods, och af saknad, att de skulle mista sin afhållne husbonde.»

Så långt vår meddelare. Vi förstå ganska väl de känslor som grefve v. Hermannssons afresa väckt hos bruksfolket.

De stå nu inför förhållanden, osäkra, oberäknliga, som icke utan fruktan kunna motes, ty det är icke så roligt att se arbetslöshet och brödlöshet hota. Det är annat det, än att leka med elden, som i Norberg, att, uppgäddade af samvetslösa och vetlösa agitatorer, leka sträjk en och annan dag för att tvinga från arbetet några få män, som intet annat ondt gjort, än de de velat ärligt arbeta för sitt bröd.

Från Kallmorastrejken. Det berättas från Norberg, att då några arbetarlag på söndagskvällen skulle gå ned i Kallmora silfvergrufva för att börja arbetet, sökte de strejkande förstå dem att afstå därifrån, hvilket dock ej lyckades; de läto ej öfvertala sig. När de siste bland de nedstigande börjat färdan mot djupet, lutade sig herr Hinke Bergegren ut öfver grufvan och skrek allt hvad hans lungor förmådde till dem: »Strejkbrytare! Förbannade varen I som brutit bandet som sammanknyter arbetarne! I skolen äfven bli förbannade af edra barn!»

Henskt! sa Rydingen.

Två större minbåtar, beståda af ryska regeringen, äro för närvarande under bygnad af riksdagens första bygnad i Lindholmens mekaniska verkstad. Den ene af dem torde, säger Göteborgs-Posten, inom en månad komma att gå af stapeln.

Likaledes är det under bygnad en större passagerareångare, som kommer att gå på Svarta hafvet. Den lär blifva mycket elegant inredd.

Stiftsunerrättelser. Biskopsvisitation jämte installation hålles enligt Ö. V. i Sala landsförsamlings kyrka sönd. d. 13 sept.

Vid kyrkohöfverval i Aspeboda sisl. söndag erhöi komminister A. Källström 5,722 röster (af 39 röstande) och komminister A. Bäck 7,618 röster (af 26 röstande).

Dödsfall. Från Marstrand meddelades i onsdags den oväntade dærrättelsen, att ledamoten af riksdagens första kammare v. konsuln John Lindqvist från Örnsviksdavik hastigt aflidit dærrättades samma dag.

— F. d. förste läfmedicus hos konung Carl XV, medicine jubeldoktorn Don Vincent Lundberg afled i Stockholm i tisdags.

— Kommisaren i By församling af Vesterås stift Anders Sallander afled i Falun den 10 dennes.

Han föddes i Munktorp 1816, prestvigdes 1842, blef kapellan i Arboga 1855, komminister i Kila 1856 och komminister i By 1865.

»Fågelvärldens rättor» kan man med allt skil kalla gräsparfvarna, dessa fräcka kortfjufar. Om hvad skada de göra berättas i tidgarna sålunda:

»En farlig fiende till landtmannen är gräsparfen, som vid denna tid utpträder som en verklig räddare på de mogna sädessfälten. Stationär inom byar omgifna af så deskrar, visar han företrädesvis där, hvilken skada han kan åstadkomma. I stora skaror göra sparvarne utflykter till sina favoritplatser för att tillfredsställa sin glupska aptit och redan efter några dagar ha de förvandlat de fulla axen till afrepade axfästen. Men den såd de uppåta är egentligen blott en bräkdal af den, som nedfalla till marken vid afreptingen. Det gagnar föga att använda skrämskott och åkerspöken mot dessa tilltagna bytyngar. Enda säkra medlet vore att vid lämpliga tider genom utrotning nedbringa stammen till minsta möjliga numerar. Göres ingenting för att hämma förökningen, skall gräsparfen snart nog blifva en landsplåga. Öttrivelaktigt komma hushållningssällskapen en gång, ju förr dess hälle, att vidtara åtgärder mot dessa skadedjur.»

Att det går an att utrota dem och att det verkligen lönar mödan, kan bestyrkas af följande, som vi hoppas skall förmå Köpings-Postens läsare att följa exemplet.

En af Skaraborgs läns främste landbrukare, kapten Flach på Prins-haga, hade länge med förargelse sett den skada som gräsparfvarna anställa och äfven märkt, hurusom dessa odjur obarmhärtigt bortdräfvade de insektätande nyttiga småfåglarna och likaså de sångare, som ville slå sig ned i grannskapet.

Krig förklarades därför mot gräsparfvarne; man nedsköt eller fångade hela massor af dem, och det dröjde icke länge förrän sparvarne funno »h—t för bätt» och drogo sig undan.

Deras plats intogs snart af sångfåglar och nyttiga insektätande småfåglar, »och i närvarande stund», sade den driftige kaptenen, »är min gård fri från dessa skadedjur.»

Vi vilja också hoppas, att våra djurskyddsföreningar på de tala om att beskydda fåglarna, åtminstone undantaga kråkor, skator och gräsparfvar, som äro riktiga skadedjur.

Hemfridsbrott och själförsvar. Söndagen den 2 ds, andra folkmarknaden, mellan kl. 11—12 på aftonen föröfvades vid lägenheten Karlso i Irsta s:n ett gröfre våld, i det att »skomakaren Carl Fredrik Lindblad och 24-åriga drängen Karl Erik Viktor Ericsson från Frösåker (numera på socknens beknodnad inackorderad hos arrend. Karlsson i Tornbyn, Kärbo s:n) af någon anledning kommo i osämja, därvid de förut varit i slagsmål på landsvägen. Sedermera då Lindblad gått in i sin närbelägna bostad blefvo fönsterna af Ericsson sönderslagna med åt skilliga tillhyggen och stora stenar vägnade ända till 22 å 33 skålp. stycket, hvarvid äfven fara var för de innevarande att träffas af projektilerna. Lindblad fattade då postu vid ett af de sönderslagna fönstren och aflössade ett hagelskott mot Ericsson. Skottet träffade i högra lärbenet. Ericsson vårdas å jämsläsrättet och torde dock hopp vara att han snart kan utskrifvas därifrån.

De båda våldsverkarna komma att vid nästa ting i härädet stå till ansvar för sina bedrifter. V. L. T.

Hälsotillståndet i Arboga och en del af kringliggande ort är för närvarande långt ifrån godt. Förutom de gängse sommarsjukdomarne ha starka tecken visat sig till en börjande nervfeberens epidemii. Sjukdomen har ännu blott i ett fåtal fall visat en allvarigare karaktär, men kan lätt genom bristande försiktighet taga en svårare vändning.

På sjukhusen vårdas tre patienter i ren närvfeber, men stadsläkarna ha dessutom behandlat ett rätt stort antal patienter med lindrigare närvfebersymptom, berättar Arboga Tidning.

Riksdagsmannafågelsor. Fabriören Isak Vallberg å Slottsmollan vid Halmstad, som af 1887 års landsting valdes till ledamot af första kammaren för Elfsborgs län, har i till länstyrelsen ingifven skriftelse afsagt sig sitt mandat. Hr Vallberg, som förut under några år representerat Halmstad och Engelholm i andra kammaren, är, som bekant, ifrig tullskyddsvän.

Häradshöfdingen F. D. Carlberg har afsagt sig ledamotskapet af första kammaren. Hr Carlberg har representerat Göteborgs och Bohus län sedan 1887.

Järnväg Vansbro—Engelsberg. Koncession å denna länge påtänkta järnväg har nu af k. m:ts beviljats åt hrr F. A. G. Bergman, Carl E. Ekgren, G. A. Granström, J. F. Rosander och O. Wahlstedt, med undantag endast för den i planen ingående sträckan Abäckshyttan Ludvika. Frågan om denna sträcka bör framdeles underställas k. m:ts pröfning, sedan sökandena verkställt utredning angående fördelarna eller olägenheterna af järnvägens framdragande öster eller vester om sjön Vessman. Dessutom böra sökandena inlösa Smedjebackens järnvägsbolags bana (Vessman—Barken) och tills vidare trafikera denna. Den nya järnvägen skall vara påbörjad senast den 1 oktober 1892 och färdig senast den 1 juni 1896. Såsom säkerhet skola 150,000 kr. deponeras i statskontoret före den 1 september 1892.

Den föraktade skummjölken tages i försvar af »Hälsövinne». Man läser:

Skummjölakens näringsvärde. Den oskummade mjölken innehåller alla de för kroppens näring nödiga beståndsdelarne, nämligen: ägghviteämnen, fett, kolhydrat (i form af mjölksocker), oorganiska salter och vatten. Därför kan äfven mjölken under största delen af första lefnadsåret utgöra barnets enda födoämne. Också för den fullvuxne är mjölken ett synnerligen värderikt näringsämne, ehuru den dock ej ensam förmår underhålla lifvet.

Då mjölken skummas, aflägsnas en del af dess fett, som i form af ytterst små fettkuler sinna omkring i vätskan, men småningom stiga upp till ytan och bilda grädder. Därvid minskas dess fetthalt något, men mängden af dess öfriga närande beståndsdelar blir i det alla närmaste oförändrad. Den oskummade mjölken lämpar sig därför icke mer till föda för de små barnen, men för de fullvuxna måste den allt fortfarande anses vara ett värderikt födoämne, så mycket mer som dess pris i regeln är betydligt ringare än den oskummade mjölken.

Också erhåller man, ifall den oskummade mjölken kostar t. ex. 50 och den skummade 25 öre kannan, för en krona i oskummad mjölk 178 gram ägghvita, 194 gram fett och 250 gram kolhydrat samt i skummad mjölk 325 gram ägghvita, 104 gram fett och 504 gram kolhydrat.

Statsverkets inkomster. Jämföras inkomsterna af tullmedel, brännvinstillverkningsafgifter och järnvägs- trafikmedel under innevarande års sju första månader med samma inkomster under motsvarande tider nästföregående år, framgår att

tullmedlen utgjorde under 1891 20,531,659: 56 och 1890 23,419,940: 19; brännvinstillverkn.-afgifter 1891 6,447,154: 45 och 1890 7,453,342: 05; järnvägsstrafikmedel 1891 3,800,000 och 1890 3,900,000 eller tillsammans 1891 30,778,814: 01 och 1890 34,773,282: 24.

Samma inkomster utgjorde under tiden i jan.—31 dec. 1890 tillsammans 65,476,027: 78 samt beräknades för år 1890 till 57,200,000: — och för år 1891 till 58,200,000: —.

Statens inkomster af dessa skatteobjekt hafva sålunda sjunkit med 4 millioner kronor jämfördt med i fjol.

Att tullinkomsterna minskats, beror naturligtvis därpå, att den inhemska produktionen ökats, hvarigenom behovet af införsel afgifter. Brännvinstillverkningens minskande kan ju ur nykterhetssynpunkt ej vara annat än glädjande. Beträffande åter järnvägsstrafikmedlen, äro dessa i verkligheten större i år än i fjor; i år tages nämligen mera pänningar i anspråk för statsbanornas eget behof.

Hr Berndt Lundqvist har nu, enligt hvad som meddelas i Journal de Commercio, brasilianska regeringens organ, afrest till Pernambuco för att stanna där några dagar och sedan resa till Sverige. »Han reser på uppdrag af åkerbruksministern för att förmå de utvandrare från skandinaviska halfön, hvilka vilja utvandtra till Brasilien, att taga vägen till Pernambuco. Härifrån kommer hr L. att göra propaganda i Sverige både genom offentliga möten och privat, i synnerhet på inskeppningsorterna». Fri resa första klass och 500 dollars i månaden uppgifves hr L. nu ha i arvode.

I Brasilien bosatte svenskar och tyskar förklara, att det är »organiseradt massmord», att sända nord-europeer till Pernambuco.

Strid om ett minnesmärke. Lifregementets husarers rekryter hade på platsen i Sköfde, där deras kamrat Lans mördades, rest en minnessten, men denna sten vardt genom vederbörandens försorg sönderslagen och bortförd. Samma dags afton var dock en större stenhop sammanförd på platsen och smyckad med blommor. Äfven denna stenhop blef strax bortförd. Dagen därefter fanns emellertid en ny stenmassa på platsen, bestående dels af spillrorna efter den första stenen och dels af andra stenar. Öfverst lades en håll med samma inskrift, hvarmed husarerna låtit föra den första stenen, nämligen: »Minne af dædet den 1/12 1891». Allmänheten har på detta sätt öppet lagt i dagen sina känslor över dædet.

Ner. Alleh.

Egendomsköp. Bruksidkaren J. F. Jansson, Lillång, har till obekant pris af professorskan Carlberg tillhandlat sig Flögfors egendom med byggnader och vattenfall, det senare ett af de största i orten. Tillträde sker den 1 oktober. Bergsl. T.

Beslut om lönerereglering kräver ingen fastställelse. Kyrkostämman i Borås fattade den 25 maj beslut om ny lönerereglering för folk- och småskolans lärarepersonal att gälla under 30 år. Länstyrelsen i Venersborg har nyligen till k. m:ts ingifvit en af Borås församling gjord ansökning om fastställelse af denna lönerereglering, men k. m:ts har vid ärendets fördragning den 23 juli förklarat ifrågavarande beslut icke vara af beskaffenhet att för dess giltighet k. m:ts fastställelse erfordras, skriver Sv. L. T.

Utförselvägarna för vår järnmalm. »Järnkouretors annal» har nyligen utsändt sitt tredje häfte för 1891, Ut det samma offentliggöres ingenör E. G:son Odelstjärnas tjänsteberättelse för år 1890, hvari bland annat behandlas förslag till grängesbergsmalmens tillgodogörande hvilket skulle ske genom förverkligandet af ingenör Stridsbergs förslag om en kanal Venern—Uddevalle.

Ingenör Odelstjärna har hunnit till det resultat, att den lämpligaste platsen för ett basiskt martin- eller besemerverk, tilltagat i största skala och baserad på koks såsom bränsle, otvivelaktigt blir Kullspång, om det från Stålldalen till Gullspång anlägges en bana för grängesbergsmalmens.

Lika så väl som Grängesberg—Frövi—Välskog—Oxelösunds banan är grängesbergsmalmens naturliga utfartsväg till östra Tyskland, blifver Grängesberg—Stålldalen—Kortfors—Ötterbäck, samma malmens bästa väg till västra Tyskland och Storbritannien, men detta dock endast under förutsättning att den föreslagna kanalen Uddevalle—Venern kommer till stånd, ty Trollhätte-kanalen, som redan är otillräcklig för nuvarande trafik, skulle, äfven om den fördubblades, till följd af den långa vägen på Göta elf aldrig kunna framslåpa all den malm, som man då skulle vilja skeppa.

Med en skeppskanal Uddevalle—Venern, kort som den blefve, och med den sällan tillfrysande Venern skulle däremot billigare än på något annat sätt grängesbergsmalmen komma till England och västra Tyskland, samt engelsk koks åter, och då kunde vid Trollhättan samt Gullspång uppstå verkliga järntverk, tåfande med de bästa utländska både i prisbillighet och produktion.

Med 119 kilometer mindre järnväg och 425 engelska mil kortare sjöväg till Westfalen samt England än öfver Oxelösund blefve denna väg den naturliga utfartsvägen för malmen från och infartsvägen för koksen till bergslagen.

Men Uddevalle—Venern kanalen måste tilltagas så djup, att den kan passeras af de största malm- och kolfartyg, hvarigenom den svenska sjöfartsnärigen skulle komma att betydligt höjas, då ju utländska fartyg ej få idka fraktfart på de svenska inlande farvattnen, utan denna kolossala frakt komme att bli förbehållen åt svenska skepp.

När mot Gullspångs och Trollhättans naturkrafter svarande järnvärg där skola anläggas, är blott en tidsfråga, men väl vore för vårt land om saken snar sattes i verket, då endast så relativt obetydliga saker, som en 25 kilometers kanal och 60 kilometers järnväg därför behöfvats och för öfrigt båda dessa, såsom lätt kan utriknas, måste blifva lönande företag.

Ömattlighet. femton koppar kaffe immundigades härom kvällen af en ung man, tillhörande godtämp-larlogen i Arboga.

Denna dräpliga bragd i kaffedrickandets annaler lär ha bekommit mannen mycket väl, påstår A. T.

Det första svenska hushållningssällskapet firar i år sin 100-åriga tillvaro. År 1791 inrättades nämligen, erinrar en samlare i Stockholmstidningen, det s. k. »Gotlands ekonomiska sällskap», från hvilket de i vårt århundrade stiftade hushållningssällskapen leda sitt upphof. För närvarande uppgår antalet af svenska hushållningssällskap till 26. (Kalmar och Elfsborgs län hafva nämligen hvarterda två.)

Spanmålstullen i Tyskland. Det liberala partiet i Tyskland agiterar, som bekant, för en anseelig nedsättning af spanmålstullen. Efter hvad som berättas från Kisingen, besökte en bayersk medlem af riksdagen, Lutz Heidenheim den 4 augusti furst Bismarck och blef af honom